

יומא פב

משנה. התינוקות אין מענין אותן ביום הכפורים, אבל מחנכין אותן לפני שנה ולפני שנתים, בשביל שיהיו רגילין במצות.

משנה (לפי רש"י)	רב חסדא	רב הונא ורב נחמן	ר' יוחנן
8		שעות לבריא	
9	מחנכין (שעות)	שעות לבריא ולחולה	
10	מחנכין (שעות)	כל היום מדרבנן לבריא/שעות לחולה	שעות
11		כל היום מדרבנן	שעות
12	כל היום מדאורייתא		

קושי: תנן: התינוקות אין מענין אותן ביום הכפורים, אבל מחנכין אותן לפני שנה ולפני שנים.

- בשלמא לרב הונא ורב נחמן - לפני שנה ולפני שנים, לפני שנה לדבריהן ולפני שנים לדברי תורה (גירסאות אחרות - לדבריהן).
    - פירוש רש"י - גירסה "לדברי תורה" כולה בחולה - לפני שנה להשלמה דרבנן ולפני שנתיים להשלמה דאורייתא
    - פירוש המאירי - גירסה "לדבריהן" מדובר בבריא וחולה - חולה שנה לפני השלמה מדבריהן (10) ובריא שנתיים לפני השלמה מדבריהן (9)
  - אלא לרבי יוחנן קשיא!
- תירוץ: אמר לך רבי יוחנן: מאי שנה או שנים - סמוך לפירקן.

עוד קושי: תא שמע, דתני רבה בר שמואל: תינוקות אין מענין אותן ביום הכפורים, אבל מחנכין אותן שנה או שנים סמוך לפירקן.

- בשלמא לרבי יוחנן - ניחא,
  - אלא לרב הונא ולרב נחמן - קשיא!
- תירוץ: אמרי לך רבנן: מאי חינוך נמי דקתני - השלמה.
- קושי:** ומי קרי לחינוך השלמה? והא תניא: אי זה חינוך? היה רגיל לאכול בשתי שעות - מאכילין אותו לשלש, בשלש - מאכילין אותו בארבע! תירוץ: אמר רבא בר עולא: תרי חנוכי הוו.

בית הבחירה (מאירי) מסכת יומא דף פב עמוד א
 וסוגיא שלה ופסק היוצא ממנה מבולבל ביד ...
 וזה שאינו תופש לשון לפני פרקן עצמו מפני שברור לו בשנה שלפני פרקן שהוא בדין השלמה מדברי סופרים וכן בשנים לבריא ובא לחקור בשנים שלפני אותן שני השלמה שבהן חינוך שעות לבד

גמרא. תנו רבנן: עוברת שהריחה בשר קודש או בשר חזיר - תוחבין לה כוש ברוטב, ומניחין לה על פיה. אם נתייבשה דעתה - מוטב, ואם לאו - מאכילין אותה רוטב עצמה, ואם נתייבשה דעתה - מוטב, ואם לאו - מאכילין אותה שומן עצמו, שאין לך דבר שעומד בפני פקוח נפש חוץ מעבודה זרה וגילוי עריות ושפיכות דמים.

שפיכות דמים	גילוי עריות	עבודה זרה
סברא היא. דההוא דאתא לקמיה דרבה, אמר ליה: אמר לי מרי דוראי: "קטליה לפלניא, ואי לא קטילנא לך." אמר ליה: נקטלך ולא תקטול. מאי חזית דדמא דידך סומק טפי? דילמא דמא דההוא גברא סומק טפי.	רבי אומר: (דברים כב) כי כאשר יקוט איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה, וכי מה ענין למדנו מרוצח לנערה המאורסה? אלא, הרי זה בא ללמד ונמצא למד: מה נערה המאורסה ניתן להצילה בנפשו - אף רוצח ניתן להצילו בנפשו מה רוצח יהרג ואל יעבור - אף נערה המאורסה - יהרג ואל יעבור.	רבי אליעזר אומר: אם נאמר ככל נפש למה נאמר ככל מאדק? ואם נאמר ככל מאדק למה נאמר ככל נפש? אם יש לך אדם שגופו חביב עליו ממונו - לכך נאמר בכל נפשך, ואם יש לך אדם שממונו חביב עליו מגופו לכך נאמר ובכל מאדך

2 מקרים עם עוברה שהריחה:

ההיא עוברה דארחא, אתו לקמיה דרבי, אמר להו: זילו לחושו לה דיומא דכיפורי הוא. לחושו לה ואילחישא. קרי עליה (ירמיהו א) **בטרת אצרק בטון ידעתיק** וגוי. נפק מינה רבי יוחנן.

ההיא עוברה דארחא, אתו לקמיה דרבי חנינא, אמר להו: לחושו לה, ולא אילחישא. קרי עליה: (תהלים נח) **זלו כעצית מרחט**, נפק מיניה שבתאי אצר פירי.

